

חוברת 7
סתיו תשס"ח • 2007

נפש לאסתר אומן זכרה לברכה
יוצא לאור על ידי מתן – מכון תורני לבנים ע"ש שרה רענןערט, ירושלים.
בשיתוף עם
המרכז לחקר האשה ביהדות ע"ש פניה גוטספלד הלה, אוניברסיטת בר-אילן

אוכף

הנוהלה: מלכה בינה, פרופ' ישראל אומן, רחל פורטנברג

עורכת: ד"ר רבקה גולדברג (דביה)

מערכת: ד"ר אלישבע באומגרטן, ד"ר טובה גנץ, ד"ר אביעד הכהן, ד"ר ברינה לוי, נלי

סמט, ידנה קופ יוסף

מועצת מערכת: פרופ' שלומית אלצ'ו, הרוב דניאל אפשטיין, פרופ' יפה ברלווי, פרופ'

טובה כהן, פרופ' חנה כשר, ד"ר רוד נעם, פרופ' אוריאל סימון, פרופ' חביבה פדייה, פרופ'

שמעאל פינר, עזה צבי, פרופ' אביגדור שנאי

עריכה לשונית: הדס אחיטוב

תרגום: ג'רמי קוטנר

עיצוב גרפי ופקה: מיכל הפקות

רשימת המשתתפים:

ד"ר עשהאל אבלמן, המחלקה לתולדות ישראל, אוניברסיטת בר-אילן, רמת גן

ד"ר לאה ברץ, המחלקה האקדמית אהווה

ד"ר אליעזרה הרציג, ת.ד. 2597 ירושלים

יונתן מאיר, החוג להיסטוריה של עם ישראל, האוניברסיטה העברית, ירושלים

ד"ר לאה מזור, החוג למקרא, האוניברסיטה העברית, ירושלים

פרופ' חביבה פדייה, החוג להיסטוריה של עם ישראל, אוניברסיטת בן גוריון, באר שבע

ד"ר דינה קרביער, המחלקה לספרות עם ישראל, אוניברסיטת בר-אילן, רמת גן

ד"ר רינה ווטלינגער-ריינר, מכללת תלפיות, תל אביב; מכללת אמונה, ירושלים

ד"ר תמר שכטר, ת.ד. 296 יהוד

על שלוסברג, מתן, ירושלים; המדרשה לנשים, אוניברסיטת בר-אילן, רמת גן

ISSN 1565-3625

© כל הזכויות שמורות

יצא לאור ע"י ממן – מכון תורני לנשים ע"ש שרה רענןרט, רח' רשב"ג 30, ירושלים

בשותפות עם

המרכז לחקר האשה ביוזמות ע"ש פניה גוטספלד הילר, אוניברסיטת בר-אילן

מחיר חוברת 25 ש"ח דמי טיפול ומשלוח 5 ש"ח

מען למכתבים: ת.ד. 8039, 91080 ירושלים, טל. 02-6798688, פקס: 02-6798901

דוא"ל: massehet@netvision.net.il

כתב העת "מסכת" נוסד לזכרה של אסתר אומן, שהייתה מראשתות התלמידות בבית המדרש מתן. אסתר, שהקדישה את חייה לביתה ולגיחול משפחתה, החלה לחבוש את ספסלי בית המקדש בהיותה בת ששים ושתיים, ויראשונה בחיה התעמקה בלימודי הגמרא, התנ"ך ומחשבת ישראל. לאחר שש שנים נפטרה ממחלת הסרטן. קורות חייה מגלמים אולי יותר מכל את מהפכת לימוד התורה לנשים שבדור האחרון.

תוכן העניינים:

9	פרישן ונשים בעיצוב ראשית ישראל במצרים עימון ספרותי-רפואי בשמות א-ב לאה מזור
29	amahaot – מהויה אישית לביטוי ציבורי חיה ופעולה של רחל כנלסון-שזר תמר שכת
59	מבט ביקורת זוך ידים שרה פונר, הסופרת העברית הראשונה דנה קרון יער

תפילה ופליאה

79	галות הלב ואובדן הקול: אגירה והגירה דרשה הגותית על התפילה בדורנו חביבה פדיה
99	געגועים לאין-סוף: תפילות היל ציטילן עשהאל אבלמן ויונתן מאיר
133	'תפילה שבַי ממתינה' – שירות התפילה של ברכה סרי לאה ברץ
157	'כי הcola שלך וממך הcola': תפילות לפני מופע רינה רוטלינגרא-ריינר

מקראות ומדרשות

167	על נערים ונערות במקרא אליעזרה הרצוג
185	'בְּקָשָׁתִי אֶת שְׁאָהָבָה נָפְשִׁי' – על החיפוש בשיר השירים יעל שלוסברג

תקציריהם באנגלית

דבר המערכת

יחד עם הארץ ואדמותה הנכונות לשנת השבע, שנת השמיטה, נכנסת גם **מסכת לגילונה השבעי**. לאורך ש החברות הקודמות התגבשו עקרונות העריכה של החברת וה'אני מאין' שלה. ביקשנו להיות בית לכל נושא המתקשר, בדרך כלשהי, לאישה היהודיה באשר היא, לנשים יהודיות מכל תקופה ומקום ומכל היבט שהוא. בתוך כך גם ביקשנו להפגש את העולם האקדמי עם עולם בית המדרש, את החילוני עם הדתי ואת הכותבים (בעיקר – כתובות...) בראשית דרכם עם הכותבים וכותבות ותיקים ובuali ניסיון.

נקווה שהחברת שבעית זו היא חתומה של שמייה ראשונה – בה חיפשנו את עצמנו ואת מקוםנו – ותחילה של שמייה חדשה בה נצlich להיבנות ביותר עומק וקביעות.

ומה במסכת שבעית זו?

לאה מזור ממקדת את תשומת לבנו לפרקים הראשונים בספר שמונות ולעיסוק המורובה בהם בפריון ובלידה וכמוון גם בנשים ובמשפחה. פרקים אלה הם מן החשובים בספרקי עיצוב התודעה הלאומית של העם בראשית דרכו.

ערכי הפריון, הלידה, הנשים והמשפחה נבדקים בזמן ובקשר אחרים למורי במאמרה של תמר שכטר, על דמותה הייחודית של רחל כצנלוֹזְשָׂזֶר, ועל יחסו העוין והמנוכר של היישוב החלוצי בארץ לנושאות האימהות. כיצד חשבו החלוצים לבנות ולגדלدور המשך מבלי להתייחס לנושאות האימהות והמשפחה?

רחל שזר, שהייתה מן המובילות והבולטות בחברה החלוצית בארץ ובעצמה השתווקה להיום אם, הבחינה ברגישותה הרובה כבר בשלב מוקדם מאוד באופייה הגברי של המהפקה הציונית ובחוסר השווין המשוער שרואה אפילו בחברה החלוצית אשר حرטה על דגלת את ערך השווין. היא הבינה שגם בחברה החלוצית, המהפכנית והמתקדמת, נופלות המטלות המשפחתיות בעייר על הנשים, לפחות, ואולי אף יותר, מאשר בחברה המסורתיות, ונורתמה לעשייה למען הנשים כדי לעורר בהן מודעות למצוותן. המאמר רווי בתוגה הגדולה ובאכזבות הרבות שהיו מנת חלקה של רחל שזר, במרחב האישי ובמרחב הציבורי.

דמות נשית יוצאת דופן נוספת היא שרה פונר, ולה מוקדש מאמרה של דנה קרנדייר. פונר הייתה הסופרת הראשונה שככבה ספר ילדים בעברית, אך מהאמור עולה כי סיפור הילדים שמש את

הספרת כאמצעי הסואה לביטוי עמדה נשית תרנית המבקרת את hegemonia הגברית של התנועה הלאומית ומציעה מערך חברתי-לאומי שונה שבו האישה והגבר עובדים בשיתוף פעולה מלא ביניהם. מעוניין לעומת דגם אוטופיא-אידילי זה שנכתב מן הגולה, עם מימוש החזון הלאומי כפי שהוא מתבטא בניסיון החיים של רחל שזר.

בשער הנושא הפעם – ארבעה מאמרם בנושא תפילה. בمسה 'תפילה ופליאה – גלות הלב ואובדן הקול', המנסה לודת לעומק שורשיה של התפילה בימינו, מצרה חביבה פדיה על אובדן של קולות תפילה ובמים שנעלמו בעבר מגולה לגאולה. החיים בגולת הגנו על הניגון שיחד כל אחר ואטר, והניסיון להתקין את הקולות והניגונים לקול תפילה אחד פגע אונשות ביכולתנו להגיע לתפילה אמיתי. פדיה מהפשת את הרמונייה האבודה, הרמונייה של מגוון קולות שיצר 'אחדות, להבדיל מהודאות'.

עשהאל אלבן ווינטן מאייר קיבצו ואספו קובץ תפילות בעבריות ובידייש שכטב הל ציטלין שנרצח בערוב ימי בגטו ורשה. התפילות סוערות ורוגשות כמו דמותו הפלאית של ציטלין עצמו, שנע בין השכלה לחסידות ובין אקזיסטנציאליזם למשיחיות.

לאה ברץ כותבת על שירתה של ברכה סרי, שהדים עמוקים של תפילה עולים ממנה ו'אף שקהל הוא קול נשי-ירושלמי מובהק, ילדותה בצעירות שבתימן מהדחדת בו ונשורת בשירה בחוטים דקים של הבעה'. האם נונתנת סרי מענה לחביבה פדיה אחר ניגון התפילה האותנטי השאוב מתחומות חי הגולת?

את חטיבת מאמרי התפילה חוותם מאמרה של רינה רוטלינגראדיינר הבוחן תפילות הנובעות ועלות ממרחב תרבותי שرك לאחרונה נפתחו אליו אשנבי העולם הדתי – תפילות לפני הופהה בתארון הנשים.

במדור מקרים ומדרשות – מבטיטה אליעזרה הרציג את תפקיים של נערים ונערות במרקם המצויים בסמכיות לאדונם המבצע משימה על פי רצון ה' או בניגוד לרצון זה. לדעת הכותבת, הנערים מהווים מעין קוד ספרותי להתמודדות עם קונפליקט פנימי של הגיבור ודרכם מועברים רגשות של פחד, תהיה, חששות וספקות.

החוبرا מסתתימת בריחות מופלאים משיר השירים, ריחות מор ולבונה, נרד וכרכום, המלווים את חיפושי הדוד והרעיה במאמרה של יעל שלוסברג, העומדת על קשרים סמויים בין ריח, ריחוק וקדושה במגילה.

ואלה הקולות והריחות הארגונים במסכת זו, מסכת שבעית.